

1918. Ferdinand compară Facerea României Mari cu luptele lui Hercule

Flaviu Predescu / 09 aug 2018 / 07:38

Descriere foto: Regele Ferdinand I și Regina Maria

Material realizat prin programul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București, Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic.

În numărul 133 din Telegraful Roman din 27 Noemvrie (10 Decembrie 1918) editat la Sibiu, este publicat pe prima pagină Majestății Sale Regele Ferdinand I - „la ospățul intrării în Capitală”. Entuziasmul din cuvântul regelui român este dătător și acum, după o sută de ani, mai ales că în el se vorbește în mod sincer despre bărbăție și conștiință ca importante valori umane.

„Azi Mama România poate strânge pe toți copiii la sânul ei. Basarabia și Bucovina, cele două fiice răpite, s’au întors una lângă cealaltă, iar Ardealul, frumosul leagăn al poporului român, de unde au descălecat întâii Voevozi ai Țărilor noastre, votat azi la Alba Iulia unirea cu Regatul Român” spune Ferdinand în cuvântul său.

Lipsit de limbaj de lemn, acest discurs unic prin momentul pe care îl îmbracă prin cuvintele sale ne pune pe gânduri și să reflectăm sau chiar de a încerca exercițiul de a-l citi cu voce tare pentru înșine, pentru un prieten ori coleg sau chiar noștri. Dacă nu în întregime, măcar ultimul fragment.

„Discursul M.S. Regelui Ferdinand I la ospățul intrării în Capitală

Per aspera ad astra glăsuiește o veche deviză ce cu drept cuvânt se potrivește cu vremurile din urmă. Au trecut doi copleșiți de forțe mult superioare, am fost siliți să părăsim capitala țării și o mare și bogată parte a teritoriului nost unui vrăjmaș care a vrut să ne pedepsească pentru că am tras sabia împotriva lui, împinși de un ideal care nu putea fi în prin luptă și prin sânge.

Am trăit în acest răstimp clipe de mare mulțumire sufletească, când vitejii noștri ostași au ținut piept unui vrăjmaș pute când pe munții Moldovei și pe malul Siretului au învățat pe oștirile teutone că pe aici nu se trece. Rămăși sin evenimentelor dela vecinul nostru, am fost siliți și noi să ne supunem pentru un timp unei forțe mai tari și a urma durere, de suferințe și de chinuri sufletești pentru Mine și pentru poporul Meu. În aceste timpuri am avut o mângâiere duoase care M'a susținut și a oțelit inima și mintea Mea, spre a fi mereu credincios hotărârii ce luasem în August 19 înceta de a mă împotrivi unei situații impuse până ce nu vom căpăta ce era dreptul nostru sfânt, ce era înscris în car acestuia iubit de Dumnezeu. Mângâierea aceasta și totodată un îndemn tare, era iubirea poporului meu și credința ce Mine însufletea marea massă a supușilor Mei iubiți în dreptatea cauzei noastre, credință mai tare ca orice vrăjmaș și c toate obstacolele și deschide ușa unui viitor mai bun.

Prin luptele crâncene, prin vitejia ostașului român, armata a binemeritat de la patrie prin demnitatea lui în zile de gr prin încrederea în viitorul țării, poporul Meu a câștigat stima lumii întregi, iar pentru Mine și pentru Casa Mea a isvorât și din suferințele împărtășite în comun, o legătură care ni-a unit sufletul cu sufletul supușilor Mei, cum mai tare închipui.

În aceste momente am înțeles inima poporului român, am cunoscut puterea lui de rezistență și toate însușirile lui car să-și păstreze naționalitatea în cursul veacurilor cu toate vremurile grele ce soarta îi rezervase. În aceste momente convingerea, că talpa țării, țăranul român și toți aceia cari muncesc și cari cu brațul și sângele lor apărau pământul și vitejia strămoșească merită o solitudine deosebită și că împrumutarea țăranului este răsplată bine meritată pentru depus pe altarul țării.

Când am luat moștenirea întemeietorului României moderne am făgăduit înaintea reprezentanților Națiunii că voi fi Cred că m'am ținut de cuvânt. Grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită este răsplata, și astăzi în fruntea senină: față de Dumnezeu și față de poporul meu am conștiința curată.

Per aspera ad astra. După zilele negre de restriște, după luni de grele încercări, a răsărit soarele asupra zilei de k puteam culege roadele încrederii noastre prin noi înșine și în trăinicia Neamului Românesc.

*Ceea ce strămoșii au visat, ideea pentru care generațiile trecute au suferit și au lucrat, idealul pentru care tu românească a nădăduit, iar ostașii noștri și-au vărsat sângele, azi a devenit fapt împlinit. **Azi Mama România poate toți copiii la sânul ei. Basarabia și Bucovina, cele două fiice răpite, s'au întors una după alta în casa p iar Ardealul, frumosul leagăn al poporului român, de unde au descălecat întâii Voevozi ai Țărilor ror votat azi la Alba Iulia unirea cu Regatul Român.** Salutând printre noi pe solii din țările românești care ni au ad fraților lor aceste bune vestiri, să-Mi fie îngăduit să aduc prinosul Meu de adâncă și nepieritoare recunoștință popo tuturor bărbaților cu iubire de neam cari cu patriotismul lor cald, cu sfatul lor chibzuit, cu voința lor nestrămutată M mine și pe Țară să putem înfăptui visul nostru secular.*

Să unim deci sufletele noastre, să unim toate puterile noastre, închinând toate energiile binelui obștesc, ca să putem i viitor strălucit, care se deschide înaintea privirilor noastre, întemeiat pe baze sănătoase și democratice. Bii generațiunilor viitoare va fi răsplata noastră nepieritoare.

Și acum, în această zi măreață, să unim glasurile noastre și să strigăm din adâncurile sufletului: Trăiască scumpa noa: întregită și de-a pururea nedespărțită!”

Notă: Per aspera ad astra sau ad astra per aspera este o expresie în latină care apare în versul 437 al tragediei „Hercules Seneca, și care poate fi literalmente tradusă ca „pe căi anevoioase (se ajunge) la stele” sau „pe căi aspre către stele”.

Cu alte cuvinte: calea spre reușită este presărată cu greutate și numai prin strădani anevoioase (per aspera) se poate izbândă, la lumină (ad astra) susțin sursele documentate.

